

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 8

OKTOBER 1961

11. årg.

Gi akt!

Ja, gi akt på ham som tålmodig har lidt en slik motsigelse av syndere, så dere ikke skal gå trett og bli motløse i deres sjeler».

Hebr. 12,3.

Winston Churchill har kalt en av bøkene sine «Blod, svette og tårer».

Blod har ikke arbeidet for Gud kostet oss. Ikke svette heller, men en porsjon skjulte tårer. Eller tar vi munnen for full med å si det slik? De fleste må tilstå at det er lite tåreregn over arbeidet, sikkert for lite. Men når vi sier at det felles en og annen hemmelig tåre, tar vi ikke feil. Det er så mye som frister til mismot. Enten er det noe som mangler lokalet. Eller så vil ikke folk gå der.

Vi vet at mye kunne vært annerledes. Det kunne vært slitt mer, og det kunne vært bedt mer over slitet. Og noen finner hverken ut eller inn, synes de. Men det *må* vi. Vi må finne ut av oss sjøl og sjølbeskuelsen, og vi må finne inn til nåden. For enda er det nåde å få, nåde for forsømmelsene og for alt som vil skygge for nåden hos oss. Vi kjenner historien om Augustin som en dag gikk langs stranden og ble stående og se på en gutt som lekte i sanden. Han hadde laget en grop der, og holdt på med å ause sjøvann ned i gropa med et lite kar. Da den lærde kirkefaren spurte hva han holdt

SKINN OG VIRKELIGHET

Av alle attraksjoner London byr turistene, står Madame Tussauds kabinett høyt på listen. Om ikke nettopp det verdifulleste, er det likevel morsomt og — lærerikt på mer enn én måte.

«Mingle with the Mighties!» «Bland Dem med de store!» står det på en av reklameplakatene i undergrunnsbanen. For her kan de reklamere. Og hele kabinettet er en kjempeutstilling av berømtheter og storheter fra hele verden, i kunst og politikk, vitenskap og krig og jeg vet ikke hva. Her er arrangert ungdomstreff og alderdomstreff for de mektige på alle maktens felter. Ja, for mektige er de, hver på sitt vis. Og siden skuelysten var umettelig, måtte jeg se dem, kort sagt: blande meg med dem.

Men for ikke å gå vill i jungelen av storheter, gikk jeg bort til

på med, fikk han til svar: «Jeg holder på med å ause havet tomt».

Slikt går ikke. Det vet vi. Men har ikke vi ofte drevet med noe liknende ved nådens hav? Vi trodde at nå var det slutt, og glemte i vår sjølbeskuelse at dette havet kan ikke vi tømme.

La oss fortsette i troskap.

«Jesus var trofast mot deg og mot meg
A nei, glem aldri Jesus».

Red.

disken og kjøpte en trykt guide. Et magert utvalg av prospektkort var presentert lenger borte ved disken. Og jeg vendte meg til damen som sto bakenfor der, spurte om pris, men fikk ikke svar, — merkelig nok. Kanskje det var noe i veien med skole-engelsken? Slikt kan tenkes. Skjønt den hadde åpnet Towers vaktrekke for meg en søndag formiddag. Og jeg gjentok langsomt og tydelig det som lå meg på hjertet. Så ante jeg i et glimt. Og da jeg så opp, litt brydd over enfoldet, så jeg opp i et par glassaktige øyne og en altfor fullkommen ansiktsrødme. For hun var av voks.

På trappeavsatsen til andre etasje møtte jeg en assistent. Hans jobb var billettkontroll, og han strakte handa fram for å kontrollere billetten. Og som mannen med det gode samvitte rakte jeg den fram. Men — den utrakte handa tok ikke imot. Jeg så ham oppriktig inn i øynene. Han var av voks.

Alt var av voks i standene i disse namngjetne salene. De mektige var der. Men disse utgavene var ufarlige. Luther svingte ikke Ordets svøpe Roma midt imot. Calvin tordnet ikke for innb. i Genève's gudsstat. Stemmeprakt og sjarm hos vår tids guder manglet. Har det døde noen gang vist sjarm? Nei, de var tause. Her var det så mange av dem. Hadde de oppdrått enkeltvis, enerne i den store voksskaren, kunne du lett blitt narret. Som det så ofte går når en ser og opplever rare ting, ble det til en slags improvisert preike for meg, den enkelte:

Her i denne vår verden får vi ikke blande oss med de mektige som de virkelig er. Vi må ty til voksfigurene. Og vi beklager det kanskje ikke. Men en gang skal de alle, og vi med dem, stilles for Guds og Kristi domstol.

«Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud, og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livsens bok. Og de døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger». Så langt Johannes.

Da skal de virkelige knær bøyes som voks. Og alle hjerter skal beve i respekt for Kongenes konge. Da skal øynene som ildsluer finne hjertene bak purpur, brokade, glitter — ja, bak filler og fattigdom, for den saks skyld. For hjerter som er med eller mot Kristus, finnes bak alle slags stoffer og drakter, rikdommens og fattigdommens.

Det uekte mister også siste skansen da. Vi lar oss ofte narre, nærsynte og partiske som vi ofte kan bli. Men ingen lurer Gud. Avmaskeringen for evigheten blir ikke lystelig. Er du en kristen for alvor? Noen har skinnnet, men ikke virkeligheten, voksmasken — men ikke Livet i Guds sønn og det bankende hjertet. Andre er usikre, nøyer seg med uvissheten, og gjemmer den bak en rolig maske.

For Guds store, kvite trone er det han som plasserer og setter skille, ikke vi.

«Og alle folkeslag skal samles foran ham. Da skal han skille dem fra hverandre slik som en gjeter skiller sauene fra geitene, og stille sauene på høyre side av seg, og geitene på venstre».

Det måtte være forferdelig å komme på vrang side den dagen. For skillet blir evig.

Red.

SOKNERÅDSVAL

Soknerådsvalg for Orkdal sokn blir holdt i Orkdal hovedkyrkje etter preika søndag 5. november. Alle som står i statskyrkja og har røysterett ved stortingsvalg, altså fylt 21 år før valdagen, har røysterett.

Soknerådet.

Jostein Hatlebrekke,

den avholdte soknepresten vår, skal reise frå oss. Som nok dei fleste kjenner til har han fått nytt kall, Stryn i Nordfjord.

Han kjem nok til å forlate bygda alt først på november. Det er berre 5 år sidan Hatlebrekke vart sokneprest i Orkdal, og det var nok ingen som tenkte at prestatida hans i Orkdal skulle bli så kort, han sjøl vedtrekna, trur eg.

Men det lagar seg så mangeleis på livsferda, ofte langt annarleis enn våre tankar har planlagt. Men når våre planer blir gjort til inkjes, får vi tru at Han, som ser lenger og djupare enn vi, har planlagt på langt sikt, og staka ut ei stemnelei som er langt bedre og tryggare enn våre tankar kan favne.

Dette er ikkje tenkt som noko avskjedshelsing, for ho må nok komma seinare og på ein meir intim måte. Eg ber at dei merkar seg dette, dei mange som har spurt om ikkje menigheita skal ta ein verdig avskjed med soknepresten og takka han på ein måte som er å ta og kjenne på.

Likevel vil eg segje deg, kjære Hatlebrekke, at du blir sårt sakna av Orkdal menigheit, og at det du har fått utretta på den korte tida du har vori her, ikkje snart vil bli gløymt.

På vegne av menigheita bed eg deg tilgjeva alle våre forsømingar og alt som leit kunne ha vori, og gløyme alle dei vonbrot vi sikkert har såra deg med. Vi missfer oss jamt på vår livsferd, og er det noko vi menneske treng kvar tid og stund, og aller mest i ei avskjedsstund, så er det tilgjeving.

På forskot vil eg ynskja deg og huslyden lykke til på dokkar nye arbeidsstad.

Helge Syrstad.

MENIGHETSNYTT

Konfirmantforebuinga i Orkanger

er i full gang. Det nye er at lesningen begynner allerede fra høsten. Konfirmasjonen blir til våren som ellers. Nytt er også at konfirmant-samværene er lagt, så vidt mulig, til formiddagen i skoletida. Dette er en fordel. Etermiddagen er ingen ideell lesetid, slitne som «mannskapet» kan være etter en lang skoledag. Formiddagen byr også på den fordel at en er fri til heimearbeid og andre sysler for skolen på ettermiddagen. Ett parti må likevel møte på ettermiddag. Formiddagstimen på skolen er så beslaglagt at det ikke kan ordnes på annen måte. En er takksam for god forståelse vist både av folkeskolens ledelse og realskolens ved opplegget.

Det leses med 3 partier. I alt går 68 ungdommer til forebuing. Av dem skal 63 konfirmeres i Orkanger. Som et år tidligere må en rekne med at det bare blir rom for konfirmanter med foreldre i kirken konfirmasjonsdagen. Hvis en da ikke vil dele konfirmasjonen på 2 gudstjenester samme formiddag? Men etter røynsle fra før vet en at det virker kunstig å dele konfirmantflokkene i to nettopp den dagen.

Prestens mening? Personlig synes han best om å ha bare 1 gudstjeneste, selv om det da blir rom bare for konfirmanter og foreldre. Til festen i heimen ber en jo så likevel alle dem en ønsker, og alle dem kunne kirken likevel ikke huse. Eller hva mener foreldrene? Menighetsbladet tar med glede mot innlegg i spaltene.

100-åringen.

Orkanger bedehus hadde en stor dag 15. oktober. Den dagen var det — i følge gammel protokoll — 100 år sia huset ble vigslet. Hvordan vites ikke. For «Saga har glemt hva den visste». Vi ønsker signing og lykke til alt virke som har rom innfor veggene i det ærverdige huset.

Soknerådvalg.

4 år er det gått sia sist. Nå skal vi til å velge igjen. I Orkanger er valgdagen fastsatt til søndag 19. november. Valget foregår etter gudstjenesten, i kirken. Stemmetiden varer til kl. 13,30.

Manntallet er utlagt hos kallskapellanen. Eventuelle klager over manntallet må være kommet til soknerådet

MENIGHETSBLAD Fra andre blad

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,— pr. år.

Redaktør: Kallskap. Olav Olsen.

Kasserer: Lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK

i Orkanger innen 9. november kl. 20.

Mulige kandidatlistene må være kommet til soknerådets formann innen 30. oktober kl. 20. Slike lister må ha som overskrift navn på minst 10 stemmeberettigede personer innen soknet.

Ofringer i Orkanger.

4. juni: Til Trøndelag Kr. Sangerforbund kr. 95,—.

20. august: Til Israelsmisj. kr. 134,—

17. septbr: Til Norsk Menighetsinstitutt kr. 61,95.

Andre gaver.

Til bedehusstolene fra K.W., Orkanger kr. 10.

Til Menighetspleien fra Orkanger trygdekasse kr. 500.

Hjertelig takk.

Så var det bladvær.

Slikt er kjært å få. Skal bladet gå, må vi ha stønad. Oftest tar redaktøren imot beløp på gater og streder. Utmerket! Men det kan hende at han glemmer å føre opp gieren på gavelista og hva verre er — å sende dem til hovedkassereren. Minn redaktøren om slik glemsomhet, hvis den forekommer. Så blir det rettet på ved første høve.

Til alle som makter det vil vi si: Husk oss med en gave.

Et gammelt hauglaner - brev

Ved en venns dødsleie

II.

Jeg følte liksom en stille susen av den himmelske klokkeklang i mitt arme hjerte. Men jeg følte også dette, at like så visst som han nå er kommet i havn, like så visst var jeg på det vilde hav mellom skjær, bølger og stormer, og det mangen gang som en skibbrudde mann, fattig både på tro og håp, men full av synd og forsakthet. Akk ja, min sjel dø den rettferdige død, og min endelikt bli som hans! «Korset er en overgang, gleden bliver evig lang». Når jeg holder skole nå om dagene, så må jeg alt imellom gå og gråte. Det er så godt å tenke på ham, han var min kjæreste venn. Få kjente ham til bunns, men han levde og døde i en levende tro på Guds sønn, og han var en sann israelitt, i hvem det ikke fantes svik. Herren forbarme seg over meg, arme synder, han virke i meg det botferdige hjerte og en angergiven ånd, han skape i meg den levende tro og det udødelige håp, han gjøre mitt hjerte brennende som lampe klar med lue mild inntil min siste ende, så også jeg kunne få treffe ham igjen der hvor striden ender og kjærlyghetsluen evindeligen brenner.

Jeg føler trang til å klage med David: «Frels Herre, for en from er borte! Den ene velsignelse etter den andre bæres bort til graven, og de trofaste blir få blant menneskenes barn, og tiden er kommet da også de rettferdige skulle forføres om det var mulig. Men som det var berg tett rundt Jerusalem, således er det og forjettelser tett omkring de redelige sjeler, og Kristus har sagt: «Eders hjerte forferdes ikke og reddes ikke». Gud skje lov! Når bare vår Herre kunne få lære meg å grave djupt, så jeg måtte bli liten og våken i striden, fattig og nødlidende og uttømt fra meg selv og all egen virken! Men jeg er en egen-sindig og gjenstridig synder, stolt og stiv, full av egenvisdom og selv-klokhet. Dog skal Herren ha takk, jeg akter ikke Guds nåde ringe, og Herren forbarme seg over meg, så jeg måtte takke og prise ham, fordi han er så inderlig god. Han har lært meg at jeg intet formår, at jeg er idel vankundighet og blindhet,

kraftsløs, viljeløs, troløs og fortapt med alt mitt eget.

Men han har tillike virket i mitt hjerte ved sitt evangelium, så jeg tror at han tar imot syndere. Jeg tror han har blødd for mine synder, utslettet mine synder, ja, at han er og vil være min borgen for Guds evige dom, så jeg aldri mer skal komme for dommen, men er gått over fra døden til livet.

Herren være lovet og priset for det! Gud skje lov, Gud skje lov! Å, at dette måtte ydmyke meg, sønderknuse og oppvarme meg! Du kan ikke tro kjære, elskede bror, hvor stygg og svart jeg er innvortes av synden. Men Jesus er blankere enn tusen soler, og han er min, Gud skje lov! Ja, er min!

Du hilser fra Guds barn her. Jesus har også her noen lam, som han har på gras. Be for oss, å, be for oss, — vi er så usle! Snart treffes vi, dog uvisst, men visst hos Gud.

A. O. Monseth, skolelærer.

GAVER til bladet

ORKLAND

Ved A. B. Hoston: M. A. Stavelli. Sverre Meås. Ivar O. Hoston. Alle bet. kr. 10 Erik Viken og Ole Vassli bet. kr. 5.

Ved Leergaard: Olav Aune. Per Skjølberg. Lars Valstad. Gabriel Bjørnbeth. Gjertrud Neraas. Alle bet. kr. 10. Klara og Ole Renning 5.

Ved John Fagerli: Gunnar Dalen. Peter Ljøkjel. Olav Øvervik. Alle bet. kr. 10. Ingvar Grytdal 5.

Ved Marit Berbu: Lars Skjølberg 5.

Ved Nils Ofstad: Fru Anne Wiggen og John J. Lium bet. kr. 10. Peder Løseth 5.

ORKDAL.

Ved I. K. Jakobsen: K. og B. 5, Anne Viken 5, Sigrid Løvaas 5, Anna Søvassli 4, Margen Bratlie 5, Asbjørn Hauge 5, Bernt Gjønnes 5, Berit Sveli 5, Jarle Bratlie 10, Fredrik Togstad 10, Anders Sveeggen 5, Ingeborg Koksaeter 5, Inga Gaustad 5, Ole Langås 5, Berit og Hans Aunemo 5, Marie Simonsen 5, Nelly og O. Morken 15, lærer O. Sundli 10, Sigurd Ødyn 10, Ella og Henrik Svee 10, Karen og Henrik Aunemo 10, Gudrun og Peder Sundli 10, John K. Solem 10, Berit Skarholt 10, Ola Tronvold 5.

PREIKELISTE

- 15/10:** Grendstugu, By kl. 11. Hatlebrekke.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Nattv. Kyrkjebuss frå Monset.
Orkanger kl. 11: Olsen. Nattv.
- 22/10:** Orkdal kl. 11. Leergaard.
Nattverd.
Hoston Forsamlingshus kl. 11.
Olsen.
Orkanger kl. 11. Hatlebrekke.
- 29/10:** Stokkhaugen kl. 11. Olsen
Orkland kl. 11. Hatlebrekke.
Kyrkjebuss frå Hoston.
Orkanger kl. 11. Leergaard.
- 5/11:** Orkdal kl. 11. Hatlebrekke.
Togstadjåren forsaml.hus kl. 11.
Leergaard.
Orkanger kl. 11 Olsen.

Ved søster Aagot: Berit Moe, Gjølme 10.

Ved Per Asphjell: Gunvor og Reidar Espen 5.

Ved Olav Solem: Helmer Fossum 10.
Gitt den 2/7 på alteret i Orkdal kyrkje av unevnt kr. 30.

ORKANGER.

Ved Nik. Konstad: John Graven. C.T. Mali og S. Konstad. Alle bet. kr. 10.

Ved Olav Olsen: Marie og Gunnar Ustad. John Korsen. Olaug og Gunnar Gundersen. Solveig og Per Gundersen. Alle bet. kr. 5. I.A. 10

UTENBYGDS

Ved Olav Olsen: Andrea Tungen, Tr.heim 5.

Ved I. K. Jakobsen: Johanne Fossum, Soknedal. Olga Jakobsen, Tysfjord. Astrid Moksnes, Hegra. S. Neerland, Oslo. Alle bet. kr. 5.
A. Skrondal, Tr.heim bet. kr. 10.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i første-klasses utførelse kan bestilles hos meg
Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN
Svorkmo.

GODT UTVALG av
SØLVVARER

til

**BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON**

JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER

Hoff's Begravelsesbyrå

**Kister og svøp
Begravelsesbil.
Gravmonumenter.**
Telefon: Orkanger 66.

SLEKTERS GANG**ORKANGER.**

Døpte:

- 3/9: Geir Troøyen
Thor Ingebrigt Kleven
Irene Solheim
17/9: Bjarne Ingebrigt Lien
24/9: Mari Janne Metliås

Vigde:

- 23/9: Terje Vuttudal, Orkanger.
Inger Johanne Sletvold, Geitastrand.

Døde:

- 18/9: Johan Hagen
19/8: Johan Mosbakk.

ORKLAND.

Døpte:

- 27/8: Arnt Tronvoll; Bente Solbu
(døpt i Orkdal).
17/9: Aud Sørli (døpt i Orkdal)

Vigde:

- 26/8: Knut By og Sigrid Rønningsbakk. (Vigde i Orkdal kirke).
23/9: Joralf Lie og Sissel Mehlum

Døde:

- 2/9: Gbr. Ole Andersen Solem.

ORKDAL.

Døpte:

- 4/6: Leif Inge Stengel
18/6: Geir Inge Sveli, Ake Søderlund, Steinar Bakk.
19/6: Liv Bjørkhaug
25/6: Halvor Kvakland
2/7: Randi Karin Meås
9/7: Odd Jerpstad, Randi Hald-

gard, Elin Kvarme

- 23/7: Bjørn Ketil Brækken, Øystein Bach, Brage Almli, Bjørn Ross, Morten Ljøkjel, Tore Bjørnbet. Turid Sæterbakk
30/7: Inger Svee
6/8: Hege Rindal
13/8: Rune Nilsen, Svein Johan Wuttudal, Margit Ødyn Sivertsen, Siri Mette Haugset, Sissel Sæther, Bodil Børseth, Gunhild Engen
23/8: Håvard Snoen
27/8: Amund Solhus, Kjell Lysevold, Arnt Tronvold, Bente Solbu.
10/9: Bjørge Audun Gården, Gunnar Lysevoll, Mette Kvernød
17/9: Aud Sørli
24/9: Fredrik Skorild, Olav Sigurd Sandvik

Vigde:

- 3/6: John Johan Svorkås og Liv Borgny Sommervold
10/6: Dagfinn Ingolf Klungervik og Anne Mathilde Krokstad.
Kolbjørn Martin Oshaug og Åse Lillemo
24/6: Thomas Evjen og Else-Britt Monsen
Arnold Espen og Aud Johanne Gjønnes
Eilif Bjarne Sandvik og Solfrid Gjønnes
20/5: Asbjørn Olav Hokolegg og Leila Inga-Lill Ekelund. Vigde i Sv.
29/7: Ingjald Opøyen og Elsa Andøl Arne Langås og Marta Gangås
12/8: Morten Inge Mo og Klara Borgny Skorild
Erling Storli og Bjørg Blomli. Vigde i Frosta.
26/8: Knut By og Sigrid Rønningsbakk.
23/9: Glen Arthur Melhus og Erna Synnøve Mjønasaune.
22/7: Helge Olav Kvernød og Karin Margreta Svensk. Vigde i Sv.
16/9: Jon Ræder og Inger Margrete Meås. Vigde i Lensvik.

Døde:

- 17/6: Ole Rønningsbakk
18/6: Egil Bye
9/7: Bjørn Gunvald Viggehagen
14/7: Johanna Gurine Aasmul
31/7: Maren Handbergmo
11/8: Solveig Forvemo
15/8: Bodil Børseth, Strinda
18/8: Olav Grønning
30/8: John Digerås
2/9: Ole Solem, Orkland.